Wie wint de CUP?

Een tijdje geleden dook er opeens een voor mij onbekend woord op in m’n agenda. Ik werd uitgenodigd voor een ‘CUP-sessie’. Mijn eerste gedachte was: “Ik kan me niet herinneren dat ik me ooit heb opgegeven voor een massagemethode, waarbij cups vacuüm op m’n huid worden geplaatst. Zou zoiets dan vanuit de organisatie standaard worden aangeboden?”

Enige navraag maakte me duidelijk dat het ging om een sessie richting het College UitvoeringsProgramma, een concreet plan waarin het College van B&W de ambities uit het coalitieakkoord vertaalt naar haalbare acties voor deze bestuursperiode. Samen met de ambtelijke organisatie wordt er per ambitie gekeken wat het gaat kosten, zowel in tijd als in geld. Dat is belangrijk, omdat je prioriteiten moet gaan stellen op basis van haalbaarheid en maatschappelijk belang, maar daarbij reiken de financiële bomen nou eenmaal niet tot de hemel in een kleine gemeente. Keuzes maken dus!

Uiteindelijk legt het college het CUP voor aan de gemeenteraad, die aanpassingen mag voorstellen en vervolgens controleert of het college de plannen ook echt uitvoert. Het is dus niet zo dat een wethouder vanaf zijn of haar installatie zelf persoonlijk mensen aanstuurt om het gras te gaan maaien of stenen te gaan stapelen, wat sommige mensen wel eens denken. Daarom duurt het ook meestal tot een jaar na de verkiezingen dat de hand van een nieuw college zichtbaar wordt. Eerst is er ambitie, maar dat moet natuurlijk wel omgezet worden in democratisch vastgesteld beleid, zodat er geen sprake is van willekeur bij het besturen van onze gemeente.

Als college doorlopen we dit proces in collegiale sfeer: iedereen is bereid om een stukje te geven en te nemen. Deze CUP gaat dus niet naar een winnende politieke partij, het is de bedoeling dat heel Oostzaan als winnaar uit de bus komt.